

ANIA SOLIMAN**Nature is an experiment**

28.05.19 – 02.08.19

Inauguració: Dimarts 28 de Maig a les 19 h

19:30h Performance d'Ania Soliman

àngels barcelona es complau a presentar *Nature is an experiment* (La naturalesa és un experiment), la segona exposició individual a Espanya de l'artista interdisciplinar Ania Soliman, de qui el seu treball, basat en la investigació, qüestiona les bases dels diferents tipus de representació, i a alhora, examina les nocions d'artificialitat i naturalesa, així com les percepcions que tenim d'allò que que classifiquem com digital i allò que és material.

Nature is an experiment inicia una investigació sobre la naturalesa i les seves diverses tecnologies. L'exposició presenta diversos dibuixos de plantes artificials de bambú, així com un paisatge de selva tropical en groc. Dissenyades per humans, assignades a un número de sèrie i produïdes en sèrie, en plàstic o tela, les plantes de bambú artificial representen el tipus de sobreproducció irracional i maníaca que amenaça la nostra existència en aquest planeta. No obstant això, les plantes també dibuixen una mena d'esperança: il·lustren com estimem i desitgem la naturalesa, fins i tot en les seves manifestacions més alienades. Avui en dia, amb l'omnipresència dels ordinadors, la metàfora de la naturalesa com màquina s'ha convertit en un denominador comú de la societat contemporània. Quan veiem a la naturalesa com una màquina, no imposen limitacions ètiques a l'acció humana i, per tant, destruïm els mateixos sistemes dels quals depenem per sobreviure. Curiosament, si mirem de prop i analitzem la campanya de màrqueting que utilitza un conegut grup multinacional de disseny i mobiliari per vendre la seva selecció de plantes artificials: "*Les nostres flors i plantes artificials no fan olor com les de veritat, però li donaran un gran impuls a seva. Mai es marciran i es lluiran fresques any rere any. i (...) es poden canviar amb les estacions (...) en el moment que sigui*", podem imaginar fàcilment una societat que, en lloc de canviar els seus hàbits basats en l'evidència del canvi climàtic, prefereixi "dissenyar" un nou planeta que s'ajusti a les seves necessitats.

Nature is an experiment ens recorda aquest desig de transformar la naturalesa, al mateix temps que l'admirem, de voler adaptar-la a les nostres necessitats sense haver de preocupar-nos per les conseqüències de la nostra actual cultura de consum impulsada per l'ego, que s'alimenta de l'explotació d'aquesta per mantenir el *status-quo* de la sobreproducció. En representar aquests bambús "artificialment naturals", Soliman ens recorda com la natura està sent "re-produïda" per la tecnologia per adaptar-se a les nostres necessitats, que de moment, no poden ser adaptades a les de la pròpia naturalesa. Ella suggereix que això és una falsa dicotomia i que la nostra producció comença i acaba amb la natura, a la agència hem d'adaptar, o bé convertir-nos en un dels seus experiments fallits.

Com ha demostrat la investigació, al Japó i a altres llocs del món, les plantes de bambú poden absorbir fins a 12 tones de diòxid de carboni per hectàrea i any, la qual cosa els confereix un paper potencialment crucial en l'estabilització de l'atmosfera del nostre planeta. Potser la seva producció en massa podria ser un experiment interessant d'imaginar per al nostre futur proper.

BIO | Ania Soliman (Varsòvia, 1970) Artista de múltiple nacionalitat (EUA/Egipte/Polònia) que va créixer a Bagdad i actualment viu i treballa a París.

A la seva obra, Soliman representa objectes que han estat apartats de la circulació, ja sigui externament (en mercats, museus, sistemes simbòlics) o internament (en el llenguatge, estructures traumàtiques, fins i tot en els propis dibuixos). Sovint el resultat de múltiples repeticions, les seves obres funcionen com a icones-símbols d'alguna cosa inconscient que s'elabora d'una manera gairebé mecànica a través del compromís físic amb la imatge. Aquest procés en el qual la natura es converteix en màquina, i la màquina en natura, és un dels temes principals del seu treball, i, a més, l'aspecte "maquinal" del llenguatge és una cosa que el fascina. Per tal de comprometre's directament amb la circulació del llenguatge en viu, recentment l'artista ha començat a desenvolupar una sèrie de conferències- performance que enllacen amb la seva pràctica principalment dedicada al dibuix.

L'obra d'Ania Soliman ha estat exposada al Castello di Rivoli de Torí (2018), al CCCB de Barcelona (2016), a la Fundació Helga de Alvear de Cáceres (2016-17), al Museum der Moderne de Salzburg (2016), el Museu d'Art Contemporani d'Anvers (2015), la Biennal Whitney (2010), la 14a Biennal d'Istanbul (2015), el Museum der Kulturen de Basilea (2014) i el Centre de Dibuix de Nova York (2000). Recentment ha donat conferències al *Global Art Forum* a Dubai i Singapur i el *Blockbase* a Davos, Suïssa. Ania Soliman va estudiar a la Universitat de Harvard i a la Universitat de Columbia abans de participar en el Programa d'Estudis Independents del Museu Whitney de Nova York.

àngels barcelona-focuses on the debate of contemporary culture and art practices / www.angelsbarcelona.com

Pep Agut | Lúia Coderch | Peter Downsbrough | Marcelo Expósito | Harun Farocki | Esther Ferrer | Joan Fontcuberta | Jeanno Gaussi | Ion Grigorescu | Daniela Ortiz | Mabel Palacin | Tristan Perich | Jaime Pitarch | Jorge Ribalta | Pedro G. Romero | Mireia C. Saladrígues | Michael Snow | Ania Soliman | Richard T. Walker